

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě, složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka, ve věci

žalobkyně: **A. S.**

proti

žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
Odbor dopravy a silničního hospodářství
se sídlem Pivovarské náměstí 1245, 500 30 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 6. 2021, čj. KUKHK-18863/DS/2021/Kj,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Žalovaný rozhodl dne 1. 6. 2021 o zamítnutí odvolání žalobkyně do rozhodnutí orgánu I. stupně – Magistrátu města Hradec Králové, odboru přestupků, kterým bylo dne 13. 5. 2021 rozhodnuto pod čj. MMHK/085631/2021 o částečném odmítnutí poskytnutí informace.
- 2. Žalobkyně podala dne 31. 1. 2021 orgánu I. stupně žádost o poskytnutí informací ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „zákon č.

- 106/1999 Sb.“), a to elektronickou formou. Správní orgán o žádosti rozhodl dne 8. 2. 2021 tak, že žalobkyni informaci poskytl, a to s ohledem na znění ustanovení § 8a cit. zákona a příslušných ustanovení zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů (dále jen „zákon č. 110/2019 Sb.“), bez údajů týkajících se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobních údajů. Správní orgán odkázal na uvedenou právní úpravu a dále NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů).
3. Žalovaný o odvolání žalobkyně proti uvedenému rozhodnutí rozhodl dne 5. 3. 2021 tak, že napadené rozhodnutí orgánu I. stupně zrušil a věc mu vrátil k novému projednání, orgánu I. stupně vytkl, že rozhodnutí nebylo souladné s ustanoveními zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), konkrétně § 27 odst. 1 a 68 odst. 3, a dále bylo shledáno pochybení v odůvodnění napadeného rozhodnutí, když se správní orgán nezabýval vydáním případného souhlasu třetí osobou.
 4. Dne 22. 3. 2021 vydal orgán I. stupně nové rozhodnutí, kterým částečně odmítl žádost žalobkyně o podání informace, a to tak, že nebudou poskytnuty následující informace: osobní údaje v rozsahu jmen a příjmení osob a veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“). V uvedeném rozhodnutí správní orgán uvedl, že souhlas účastníka řízení k poskytnutí informace nebyl dán a nedoložila jej ani žadatelka.
 5. Žalovaný dne 22. 4. 2021 opět zrušil odvoláním napadené rozhodnutí orgánu I. stupně a své rozhodnutí odůvodnil tím, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Uvedl, že žadatelka žádala o poskytnutí kopie rozhodnutí ve věci, vedené pod sp. zn. P/970/2019/OP/Jad, jednalo se o rozhodnutí o přestupku, odvolatelka nebyla účastníkem předmětného řízení a nijak neprokázala svůj právní zájem. Žalovaný připomněl již dříve cit. právní úpravu týkající se poskytování informací (viz výše) a skutečnost, že obecné nařízení o ochraně osobních údajů (dále jen „GDPR“), které nahradilo předcházející vnitrostátní úpravu ochrany osobních údajů, ve svém čl. 4 jednak upravuje, co se rozumí osobními údaji, zpracováním, a připomněl i znění čl. 6 o splnění podmínek zákonného zpracování osobních údajů. Dále odkázal na judikaturu jak Ústavního soudu, tak i Nejvyššího správního soudu, v návaznosti na § 4 odst. 4 správního řádu, z něhož vyplývá povinnost povinného subjektu informovat dotčené osoby o poskytnutí informací, které se jich mohou dotknout a právo dotčených osob se k tomu vyjádřit. Osobní údaje dotčených osob by pak povinný subjekt mohl poskytnout v zásadě pouze s jejich výslovným souhlasem. Pokud takový souhlas dotčené osoby neudělí nebo se k poskytnutí svých osobních údajů vůbec nevyjádří, je nutné rozhodnout o částečném odmítnutí požadovaných informací s odkazem na ochranu osobních údajů dotčených osob. Žalovaný ve svém rozhodnutí dále uvedl, že v případě odmítání osobních údajů je nutné postupovat v souladu se soudní judikaturou a metodickým doporučením ministerstva vnitra, kdy ochrana osobních údajů nemůže být paušálním důvodem pro odmítnutí žádosti o informace případně celých dokumentů a je nutné odmítnout skutečně jenom osobní údaje a tyto anonymizovat v textu poskytovaných informací. Tím, kdo určuje rozsah a obsah žádosti je žadatel, je proto možné ho oslovit a vyzvat, aby specifikoval, zda požaduje i osobní údaje obsažené v požadovaných informacích, protože pokud by osobní údaje nepožadoval, povinný subjekt by nemusel

z hlediska odmítání osobních údajů vydávat rozhodnutí a tyto by jenom znečitelnil, anonymizoval v poskytnutých informacích a popsal v průvodním dopise, aby bylo zřejmé, jaké znečitelněné osobní údaje a kde, v poskytnutých informacích, na jakých konkrétních stránkách či kde v elektronických souborech, se nacházejí. Žalovaný konečně sdělil, že povinný subjekt v daném případě neuvedl důvody, které ho vedly k anonymizaci rozhodnutí v daném rozsahu, ve výroku je pouze sděleno, že nebudou poskytnuty následující informace: osobní údaje v rozsahu jmen a příjmení osob a veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě, nebyly však poskytnuty další informace a důvodnost takového postupu nebyla popsána a vysvětlena. Žalovaný proto uložil orgánu I. stupně, aby v novém řízení informoval osoby o poskytnutí informací, které se jich mohou dotknout a zajistí právo dotčených osob se k tomu vyjádřit. Též bude možné kontaktovat žadatelku, aby specifikovala svoji žádost, jak uvedeno výše.

6. Správní orgán poté v novém řízení vyzval dne 26. 4. 2021 žadatelku k upřesnění žádosti, tato sdělila, že žádá i poskytnutí osobních údajů – jména, příjmení a veškeré informace identifikovaných nebo identifikovatelných fyzických osob. Přípisem ze dne 3. 5. 2021 Magistrát města Hradec Králové vyrozuměl cit. osoby o podané žádosti a vyzval je k vyjádření o poskytnutí žádané informace.
7. Dne 13. 5. 2021 vydal orgán I. stupně nové rozhodnutí, kterým částečně odmítl žádost žalobkyně a to tak, že nebudou poskytnuty následující informace: osobní údaje v rozsahu jmen a příjmení osob a veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě. Proti tomu podala žalobkyně odvolání, o němž žalovaný rozhodl dne 1. 6. 2021 rozhodnutím, které je napadeno žalobou.

II. Žalobní argumentace

8. Žalobkyně považuje napadené rozhodnutí žalovaného za nezákonné. V žalobě uvedla, že jí nebyla poskytnuta celá řada informací, jako např. tovární značka vozidla, název ulice v Hradci Králové, nebo název testované látky, tyto údaje přitom nelze podřadit pod informace, které by byly osobními údaji, podle nichž by bylo možné identifikovat konkrétní fyzickou osobu. Její námitky v tomto směru uvedené nebyly vypořádány. Poukázala na to, že žalovaný ve svém rozhodnutí uvedl, že „obecně lze uvést, že osobní údaj je jakákoliv informace, týkající se určité (identifikované) či určitelné (identifikovatelné) fyzické osoby. Fyzickou osobu je možné identifikovat přímo či nepřímo. Přímou můžeme identifikovat osobu zejména pomocí jejího jména a příjmení. Nepřímo např. podle telefonního čísla, registračního čísla automobilu, čísla sociálního pojištění, čísla cestovního pasu či jiného identifikátoru, kterým disponujeme. Nepřímou identifikaci můžeme provést také kombinací významných kritérií, která umožňují danou osobu určit zúžením skupiny, do které patří (věk, povolání, bydliště atd.). Míra dostatečnosti určitých identifikátorů z hlediska provedení identifikace závisí na souvislostech konkrétní situace. Všechny nové informace spojené se jménem mohou dovolit „zaostřit“ na konkrétního člověka, a původní informace je tak pomocí identifikátorů spojena s fyzickou osobou, kterou lze odlišit od jiných osob. I když je identifikace pomocí jména v praxi nejběžnější, jméno nemusí být nutné pro identifikaci jednotlivce ve všech případech. Tak tomu může být, jsou-li k jednoznačnému určení osoby použity jiné identifikátory. Pojem osobní údaj je nutné chápat v objektivním pojetí. To znamená, že určité informace jsou osobními údaji v případě, že existuje

kdokoliv, kdo je schopen tyto informace bez vynaložení většího úsilí (mimořádného) či prostředků přiřadit ke konkrétní fyzické osobě. Osobními údaji jsou veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě“.

9. Žalobkyně je i nadále přesvědčena, že žalovaný jí nezákonně odepřel právo na poskytnutí informací a poskytnutá informace byla anonymizována nad rámec ustanovení § 8a výše cit. zákona. Navrhla proto zrušení obou vydaných rozhodnutí (viz výše).

III. Vyjádření žalovaného

10. Žalovaný podal ve věci písemné vyjádření dne 7. 9. 2021. Odkázal na skutečnost, že se věci žadatelky zabýval opakovaně, odkazoval na jednotlivá ustanovení zákona č. 106/1999 Sb., a dále pak zejména na jednotlivé články Nařízení (GDPR) – viz bod 2. Dále citoval metodické materiály ministerstva vnitra, dopady tzv. platového nálezu Ústavního soudu a rozhodnutí Nejvyššího správního soudu, které judikují postupy povinných subjektů při vyřizování žádostí o informace.
11. Z uvedených podkladů plyne zejména povinnost povinného subjektu informovat osoby o poskytnutí informací, které se jich mohou dotknout a právo dotčených osob se k tomu vyjádřit. Tuto povinnost povinný subjekt splnil. Se zveřejněním osobních údajů podal souhlas prof. MUDr. M. H., CSc., (pouze ve věci jména, příjmení a adresy), PharmDr. V. V., Ph.D., ostatní dotčené osoby buď souhlas se zveřejněním osobních údajů nedaly, nebo se ve stanovené lhůtě nevyjádřily. Protože osobní údaje dotčených osob by povinný subjekt mohl poskytnout v zásadě pouze s jejich výslovným souhlasem, který nebyl udělen, bylo nutné rozhodnout o částečném odmítnutí požadovaných informací. Povinný subjekt přitom v daném případě uvedl důvody, které ho vedly k anonymizaci rozhodnutí v daném rozsahu, je proto navrhováno zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

IV. Jednání krajského soudu

12. Krajský soud ve věci jednal dne 22. 2. 2023, věc byla projednána v nepřítomnosti řádně předvolaných účastníků řízení (§ 49 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní – s.ř.s.).
13. V průběhu jednání bylo ze správního spisu konstatováno, že se zde nachází žádost žalobkyně ze dne 31. 1. 2021, dále rozhodnutí orgánu I. stupně ze dne 8. 2. 2021 o poskytnutí žádaného rozhodnutí v anonymizované verzi, odvolání žalobkyně ze dne 21. 2. 2021, rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 3. 2021, kterým bylo rozhodnutí orgánu I. stupně zrušeno. Dále je ve spise přítomno rozhodnutí orgánu I. stupně ze dne 22. 3. 2021, kterým došlo k částečnému odmítnutí žádosti žalobkyně s tím, že nebudou poskytnuty informace o osobních údajích v rozsahu jmen a příjmení osob a veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě, ve spise je též obsaženo poskytnuté rozhodnutí s datem 9. 12. 2019, a to v anonymizované formě. Poté soud konstatoval, že žalobkyně opět podala odvolání, o němž bylo vydáno rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 4. 2021, kterým došlo k zrušení rozhodnutí orgánu I. stupně a vrácení věci k dalšímu řízení. Následuje výzva orgánu I. stupně ze dne 26. 4. 2021, adresovaná žalobkyni, její odpověď v tom smyslu, že žádá o poskytnutí veškerých informací. Orgán I. stupně poté přípisem ze dne 3. 5. 2021 vyrozuměl celkem 9 osob o žádosti žalobkyně a dne 13. 5. 2021 bylo vydáno rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti žalobkyně s tím, že nebudou poskytnuty informace o osobních údajích v rozsahu jmen a příjmení osob a veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě. Opět je ve

správním spise založeno rozhodnutí ze dne 9. 12. 2019, kde chybí citované údaje. Nato správní spis obsahuje odvolání žalobkyně a žalobou napadené rozhodnutí žalovaného.

V. Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního s.ř.s.
15. Z ustanovení **§ 8a zákona č. 106/1999 Sb.**, vyplývá, že „Informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu“. V odst. 2 je pak uvedeno, že „Povinný subjekt poskytne osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení“.
16. Z ustanovení § 4 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, plyne, že „Správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy“.
17. Po projednání a přezkoumání věci krajský soud konstatoval, že žalovaný se v žalobou napadeném rozhodnutí vypořádal s námitkami žalobkyně přezkoumatelným a vyčerpávajícím způsobem. Předně soud poukázal na skutečnost, že žalovaný opakovaně zrušil rozhodnutí orgánu I. stupně a zavázal správní orgán, aby postupoval způsobem, který předpokládá platná právní úprava o svobodném přístupu k informacím, a to zejména ve světle již dostatečně judikovaných situací Nejvyšším správním soudem. Tomu odpovídá konečně i obsah správního spisu, jak krajský soud citoval v bodě 13. Krajský soud konstatoval, že rozhodnutí, které žalobkyně žádala předložit, tedy rozhodnutí ze dne 9. 12. 2019, je v anonymizované formě, jak soud uvedl v předposlední větě bodu 13, anonymizováno ve formě, souladné se zákonnou úpravou uvedené problematiky.
18. Z rozhodnutí žalovaného je přehledně patrné, jaká argumentace byla pro výše naznačený postup žalovaného ve věci využita. Žalobkyně žádala o poskytnutí kopie rozhodnutí ve věci, vedené pod sp. zn. P/970/2019/OP/Jad, tedy rozhodnutí o přestupku, kdy žadatelka nebyla účastníkem řízení, ani nijak neprokázala svůj právní zájem. Žalovaný odkázal jednak na znění § 8a zákona č. 106/1999 Sb., a dále na nařízení GDPR, včetně zákona č. 110/2019 Sb., citoval právní úpravu pojmů „osobní údaj“ a „zpracování“, plynoucí z čl. 4 GDPR a připomněl, že z čl. 6 vyplývá pro zákonnost zpracování osobních údajů nutné naplnění nejméně jedné z následujících podmínek a to pouze v odpovídajícím rozsahu –
 - a) subjekt údajů udělil souhlas se zpracováním svých osobních údajů pro jeden či více konkrétních účelů,
 - b) zpracování je nezbytné pro splnění smlouvy, jejíž smluvní stranou je subjekt údajů, nebo pro provedení opatření přijatých před uzavřením smlouvy na žádost tohoto subjektu údajů,
 - c) zpracování je nezbytné pro splnění právní povinnosti, která se na správce vztahuje,
 - d) zpracování je nezbytné pro ochranu životně důležitých zájmů subjektu údajů nebo jiné fyzické osoby,
 - e) zpracování je nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce,

- f) zpracování je nezbytné pro účely oprávněných zájmů příslušného správce či třetí strany, kromě případů, kdy před těmito zájmy mají přednost zájmy nebo základní práva a svobody subjektu údajů, vyžadující ochranu osobních údajů, zejména pokud je subjektem údajů dítě, přičemž písm. f) se netýká zpracování prováděného orgány veřejné moci při plnění jeho úkolů.
19. Uvedený čl. 6 tedy upravuje, že povinný subjekt jako správce může zákonně zpracovávat osobní údaje pouze za splnění alespoň jedné z výše uvedených podmínek tedy především se souhlasem subjektu údajů a bez tohoto souhlasu jen za podmínek stanovených v cit. ustanovení.
20. Žalovaný dále v žalobou napadeném rozhodnutí přehledně odkázal na metodické materiály Ministerstva vnitra, odboru veřejné správy, dozoru a kontroly – K dopadům aktuální judikatury Nejvyššího správního soudu k zákonu č. 106/1999 Sb., na rozhodovací činnost Ministerstva vnitra jako nadřízeného orgánu krajů při poskytování informací ze samostatné působnosti, odkázal jak na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu i nález Ústavního soudu, z nichž vyplývá pro danou věc zejména závěr pro povinný subjekt o povinnosti respektovat, že osoby, které by mohly být poskytnutím informace dotčeny, mají práva plynoucí ze základních zásad činnosti správních orgánů a v daném kontextu se na ně vztahuje především ustanovení § 4 odst. 4 správního řádu – viz bod 16. Na základě povinnosti informovat uvedené osoby o poskytnutí informací, které se jich mohou dotknout a práva dotčených osob se k tomu vyjádřit pak posledně citovaný postup orgánu I. stupně v dané věci, i argumentace žalovaného nebyla shledána krajským soudem jakkoliv rozporná s platnou právní úpravou či přijatou judikaturou soudů.
21. Jak plyne z bodu 11, v daném případě většina dotčených osob svůj souhlas s podáním informací o osobních údajích nedala, případně se nevyjádřila, správní orgán proto postupoval v souladu s výše cit. platnou právní úpravou a uvedené údaje v poskytnutém rozhodnutí anonymizoval.
22. Žalobkyně uváděla, že anonymizace proběhla nad rámec nutných omezení. Její vyjádření je víceméně obecného charakteru, krajský soud proto plně odkazuje na žalobou napadené rozhodnutí, které na str. 7 připomíná, že fyzickou osobu je možno identifikovat přímo či nepřímo, přímo především pomocí jména či příjmení, nepřímo pak např. pomocí telefonního čísla, registračního čísla automobilu, čísla sociálního pojištění, cestovního pasu či jiného identifikátoru, kterým disponujeme. Nepřímou identifikaci lze ovšem provést i kombinací významných kritérií, která umožňují danou osobu určit zúžením skupiny, do které patří (věk, povolání, bydliště), kdy míra dostatečnosti určitých identifikátorů z hlediska provedení identifikace závisí na souvislostech konkrétní situace. Jméno tak nemusí být vždy pro identifikaci jednotlivce nutné, určité informace jsou osobními údaji v případě, že existuje kdokoli, kdo je schopen informace bez vynaložení mimořádného úsilí či prostředků přiřadit ke konkrétní fyzické osobě. Tak tomu bylo i v případě projednávané věci, kdy krajský soud po přezkoumání případu konstatoval, že informace, které správní orgán anonymizoval, byly takovými informacemi, představujícími případnou možnou nepřímou identifikaci. K tomu též soud připomíná, že žalobkyně nesdělila žádný svůj právní zájem a nebyla ani účastníkem řízení.
23. Krajský soud porovnal žalobkyní uváděnou argumentaci se závěry rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2014, sp. zn. 1 As 189/2014, kdy na základě

závěrů rozsudku rozšířeného senátu tohoto soudu ze dne 22. 10. 2014, sp. zn. 8 As 55/2012 bylo precizováno postavení dotčených osob při poskytování informací: „Procedura poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím je postavena na zásadě, že poskytnutí informací na žádost je faktický úkon povinného subjektu, zatímco neposkytnutí informací děje se formou správního rozhodnutí, proti kterému je přípustné odvolání. Při poskytnutí informací postupuje povinný subjekt v podstatě výlučně podle zákona o svobodném přístupu k informacím, který obsahuje relativně ucelenou a komplexní procedurální úpravu odlišnou od správního řádu a který až na výjimky (ustanovení správního řádu o základních zásadách činnosti správních orgánů, ustanovení o ochraně před nečinností a ustanovení § 178) použitelnost správního řádu vylučuje ve svém § 20 odst. 4 in fine. Z toho mimo jiné plyne i okruh osob, s nimiž povinný subjekt při poskytování informace jedná – je jím především žadatel, což plyne vcelku jednoznačně z celé procesní úpravy poskytování informací, která obecně nepředpokládá, že by v ní figuroval kdokoli jiný než žadatel a povinný subjekt. Ostatní osoby, které by mohly být poskytnutím informace dotčeny (např. osoby, kterých se poskytnutí informace týká a jež by mohly být dotčeny ve svém právu na informační sebeurčení), mají práva plynoucí ze základních zásad činnosti správních orgánů. V daném kontextu se na ně tedy vztahuje především ustanovení § 4 odst. 4 správního řádu, podle něhož správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy. Z uvedeného ustanovení vyplývá především povinnost povinného subjektu informovat bez zbytečného prodlení tyto osoby, že hodlá poskytnout informace, které se jich mohou dotknout, a právo potenciálně dotčených osob se k tomu vyjádřit. Je pak na povinném subjektu, aby případné vyjádření takových osob reflektoval a vyvodil z něho eventuálně důsledky pro svůj další postup“.

24. Krajský shledal na základě citovaného rozhodnutí postup, předcházející vydání žalobou napadeného rozhodnutí, jako správný a zcela souladný se zákonnou úpravou možností poskytnutí rozsahu i obsahu informací, které se týkají fyzických osob, konkrétně rozhodnutí o spáchaném přestupku.
25. Na základě výše uvedených skutečností krajský soud postupoval v souladu se zněním ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. a žalobu jako nedůvodnou zamítl.

VI. Náklady řízení

26. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobkyně nebyla ve věci úspěšná a žalovaný náhradu nákladů řízení neúčtoval.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 22. února 2023

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu